

Jesaja 55

Ik gun het mezelf om te geloven en om te vertrouwen.

Ik vond het mooi dat je het zo zei, Charlotte.

Je hebt geloven op een vrije manier meegekregen van huis uit. Je kon meegaan naar de kerk. Je kon ook kiezen om dat niet te doen. En dan was er natuurlijk het werk bij Albert Heijn op zondag, dat kerkgang er niet makkelijker op maakte.

Je vertelde hoe wat je meegekregen hebt langzamerhand iets van jezelf werd.

Vertrouwen waar je je aan over kon geven. Waarvoor je je niet hoefde te bewijzen, niet met je verstand, niet met je werk, en ook niet met jouw geloof.

Het woord *gunnen* is mooi, omdat het niet moet of verplicht is.

Geloven mag.

Ik vond het mooi wat je zei, Famke, dat je van jongs af aan vertrouwen hebt gehad dat je niet alleen bent. Dat je zelfs als ouders kwamen met vragen over vertrouwen kon spreken.

Dat je zei: ik wil dat ook aan kinderen meegeven.

Dat ze mogen vertrouwen.

Natuurlijk kwamen in je leven ook bij jou vragen. Natuurlijk zul je soms op meer afstand van kerk en geloven hebben gestaan. Maar je hebt ook gemerkt hoe het in een diepe laag van je zelf terecht is gekomen. Zodat je vandaag kunt zeggen: het is iets van mezelf.

En ik wil het delen.

Ik vond het mooi, wat jij vertelde, Mitchell. Dat je op de basisschool bij de catechisatie hier terecht kwam. Je ouders hebben je helemaal vrij gelaten.

Het was jouw keuze om alleen te gaan en te blijven komen: op de kinderdienst, de 12plusgroep, de musicals, de diensten.

Je maakt steeds keuzes in je leven. En je zegt: *faith guides destiny*. Bij de keuzes die je maakt is geloven een kracht die je helpt. Zichtbaar in een engeltje dat je krijgt en bij je draagt, in een lichtje dat je aansteekt.

Ik vind het mooi dat bij jullie alle drie geloven geen moeten is maar mogen.

Niemand verplicht het je. Het wordt in deze maatschappij ook niet van je verwacht, laat staan dat het van je geëist wordt. Integendeel, jullie zeggen zelf: als ik aan anderen vertel dat ik naar een kerk ga, kijken ze mij met verwonderde ogen aan.

Alsof ze willen zeggen: Je bent toch zo verstandig. Ben je daar niet *te* verstandig voor.

De katholieke professor Schillebeeckx vergeleek geloven met een bos bloemen.

Als je die krijgt of geeft hoor je: dat had je niet moeten doen.

Bloemen geven moet niet, dat mag.

Zo is het ook met geloven: het moet niet, het mag.

Je mag het jezelf en een ander gunnen.

Net als bij bloemen komt bij geloven het hart kijken.

Misschien juist daarom, omdat het boven alle verplichtingen uitgaat, omdat het een zaak van je hart is, is geloven niet van *minder* belang, maar hoort het tot het diepste en het meest wezenlijke van je leven.

Hierheen, hier is water voor ieder die dorst heeft.

Kom, al heb je geen geld.

Koop hier je voedsel n eet.

Zonder geld.

Koop wijn en melk zonder betaling.

De profeet Jesaja laat zien wat geloven is.
Je hoeft er geen diploma's voor te halen.
Je hoeft je er zelf niet voor te bewijzen.
Voor geloven moet je niet allereerst van alles en nog wat.

En je hoeft er, zoals bij Albert Heijn of de Jumbo niet voor te betalen.
Hier is het water, het voedsel, de wijn en de melk van vertrouwen en geloven.
Je mag het ontvangen, je mag het je zelf gunnen.

Wat is geloven?

Allereerst iets van het hart. En boven alles vertrouwen.

In bijna elke preek zeg ik wat de oorspronkelijke godsnaam inhoudt.

In de oudste teksten hebben ze het niet over God maar over Die er is.

Ze gebruiken een werkwoord voor God: zijn, aanwezig zijn.

Een werkwoord met drie kanten.

De eerste, hebben je ouders en je grootouders je vanaf je geboorte laten merken:

Famke, Mitchell, Charlotte het is goed dat je er bent.

Wij zijn blij met je. Voor onze liefde hoef je je niet allereerst te bewijzen.

Allen die dat aan je hebben meegegeven hebben iets van God weerspiegeld.

Want Gods' naam is een bevestiging.

Die is ook een oproep: *Word wie je bent.*

Besef dat je van waarde bent en leef er naar.

Wat dat inhoudt is voor ieder weer anders Voor Famke, voor Mitchell, voor Charlotte, voor ons allen.

Gods naam is een oproep: wees er! Word wie je kunt zijn.

En als laatste is die naam een belofte.

Ik ben er. Ik zal er zijn.

Zie mij maar als vertrouwen dat je verstand te boven gaat.

Als vertrouwen waaraan je je mag overgeven.

Zie mij maar als vertrouwen dat je zal begeleiden door heel je leven heen.

Vertrouwen dat je gegund wordt.

Dat je je zelf en een ander mag gunnen.

Vertrouwen als een bos bloemen.

Als een bos rozen.

Laat de liefde je dragen

Weet dat je bent bemind

Jij, met je kracht en vermogen

Jij met alles wat je wint

Jij met je hoop, je moed, je vertrouwen,

met al je geloof

Durf je nog de Liefde te vertrouwen

weet je dat God jou bemint.

Laat de liefde je dragen

Weet dat je bent bemind

Jij met je talloze vragen

Jij met wat je zoekt en niet vindt

Jij zonder hoop, zonder moed of vertrouwen

Jij zonder geloof

*Waag het, durf de Liefde te vertrouwen
weet je dat God jou bemint*

Amen